

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Dr. Kövér László,
az Országgyűlés elnöke részére
Helyben

Írásbeli kérdés

Tisztelt Házelnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 124. § (1) bekezdése alapján „**Mire számíthatnak a pedagógusok, a diákok és a szülők a következő négy évben?**” címmel írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani Orbán Viktor miniszterelnök úrhoz.

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

A hazai közoktatás és szakképzés sorsa hazánk jövőjét közvetlenül befolyásoló egyik legfontosabb kérdés. Ha van nemzeti sorskérdés, nemzeti ügy, akkor az sokkal inkább oktatási intézményeink sorsa, mint például az, hogy egy-egy futballtornán milyen eredményességgel szerepelnek a magyar focisták.

A hazai közoktatás és szakképzés nagyon rossz állapotban van, erről kár lenne vitát nyitni. Minden felmérés és kutatás azt támasztja alá, hogy semmi nem teljesül abból, ami ma elvárható lenne egy 21. századi oktatási rendszertől. Nem a valós életre készítik fel a gyerekeket, a pedagógusok nem kapják meg a megfelelő szakmai és módszertani segítséget, a pedagógusok és a diákok is elképesztő módon túlterheltek, túlzott az adminisztráció, teljesen elhibázott módon nyúltak hozzá a szakképzéshez. Ha pedig nekem és a magyar oktatási szakértőknek nem hisz, akkor nézze meg a PISA felmérés eredményeit. Az én olvasatomban ennek az egyik legfontosabb oka az, hogy az elmúlt 8 évben a kormány nem volt hajlandó érdemi párbeszédet folytatni az érintett szereplőkkel, és folyamatosan csak a saját, láthatóan nem helytálló elképzeléseit erőltette. Amikor pedig rájöttek, hogy rossz az irány, akkor megint csak az érintettek meghallgatása nélkül jelölték ki új irányt. Hofit idézve: annyiszor indultunk már el rossz irányba, hogy lassan azon sem lepődnénk meg, ha saját magunkkal jövünk majd szembe.

A pedagógusok, a diákok, a szülők is azt várják, hogy hallgassák meg végre őket. Vegyék végre figyelembe azoknak a társadalmi és szakmai szervezeteknek a javaslatait, amelyek folyamatosan az ő mondanivalójukat artikulálják. Az Ön kormányai az elmúlt 8 évben eddig nem voltak hajlandók érdemi párbeszédet folytatni, ezért voltak kénytelenek sztrájkolni és utcára vonulni.

További problémát okoz, hogy folyamatosan a forráshiány az oktatásban. Nemzetközi összehasonlításban nagyon kevés az a pénz, amit a hazai oktatásra, és azon belül a közoktatásra és szakképzésre fordítunk. Teljesen nyilvánvaló, hogy addig nem fog működni a hazai oktatás, amíg nem fordítják rá a GDP legalább 6 százalékát, ami nemzetközi összehasonlításban normálisnak nevezhető.

Végül pedig röviden megemlíteném még az iskolai szegregáció problémáját. A magyar közoktatás régóta küszködik a cigány gyerekek szegregált oktatásával, de ami az elmúlt nyolc évben történt, illetve nem történt, az egyenesen elfogadhatatlan. Szakmai szempontból nem vitatható az, hogy a szegregált oktatás nem jó, az integrált oktatás pedig kívánatos. Teljesen nyilvánvaló, hogy küzdeni kellene a szegregáció ellen, mert nincs jó szegregáció. Csak úgy lehet küzdeni ez ellen, ha rendszerese készülének felmérések az iskolai szegregációról, lenne egy jól működő monitoring rendszer, kapnának szakmai és módszertani támogatást a pedagógusok, lennének fejlesztő pedagógusok, magyarul kiemelt szakmai és anyagi figyelmet kapna a szegregáció elleni küzdelem. Az elmúlt években ezzel szemben inkább tagadni próbálták a problémát, és ebben az EU kötelezettségzegési eljárása sem befolyásolta a kormányt, meg azok a bírósági ítéletek sem, amelyek egyszer több szegregáló iskolában tiltották meg elsős osztályok indítását a szegregáló gyakorlatuk miatt. Mindez azért fájdalmas, mert vannak olyan magyarországi jó gyakorlatok, melyek tapasztalatait felhasználva gyorsan eredményt lehetne elérni. Elég csak megnézni Hódmezővásárhely példáját.

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

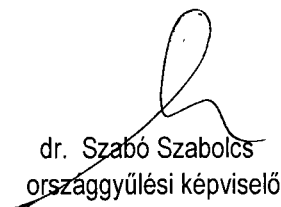
A fentiekre tekintettel az alábbi kérdésekre várom választát:

- Mire számíthatnak a pedagógusok, diákok és szülők? Hajlandók lesznek végre érdemi párbeszédet folytatni velük, vagy továbbra is csak az utcán mondhatják el a véleményüket?
- Kész-e arra, hogy kijelölje a területért felelős új kormánytagot, kezdjen párbeszédet még a jövő évi költségvetés betervezése előtt a közoktatás és szakoktatás valamennyi szereplőjével, érdekképviselőivel?
- Számíthatnak-e arra a pedagógusok és a diákok, hogy végre a mai korra jellemző korszerű elvek mentén épül majd fel végre a magyar közoktatás és szakképzés?
- Számíthatnak-e arra a helyi közösségek, hogy végre beleszólhassanak abba, hogy mi történik abban az iskolában, ahova a gyerekeik járnak?
- Számíthat-e arra a magyar oktatás, hogy GDP arányosan az oktatási kiadások elérjék a 6 százalékot?
- Számíthat-e arra a magyar társadalom, hogy a kormány végre érdemben fellép a szegregált oktatási gyakorlat ellen?

Várom Miniszterelnök úr választát!

Budapest, 2018. május 18.

Tisztelettel,

dr. Szabó Szabolcs
országgyűlési képviselő